

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU KRALJICE NEBA NA SVETKOVINU DUHOVA

Nedjelja, 5 lipnja 2022.

[\[Multimedia\]](#)

Draga braćo i sestre, dobar dan, ugodnu vam nedjelju želim!

Danas vam ujedno želim sretan blagdan, jer danas se slavi svetkovina Duhova. Slavi se izlivanje Duha Svetoga nad apostole, koje se dogodilo pedeset dana nakon uskrsnuća. Isus ga je obećao više puta. U današnjoj liturgiji Evanđelje donosi ta obećanja, kad je Isus rekao apostolima: „Branitelj – Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, poučavat će vas o svemu i dozivati vam u pamet sve što vam ja rekoh“ (Iv 14, 26). To je ono što Duh čini: *poučava* i *doziva u pamet* sve što je Krist rekao. Razmišljajmo o ta dva djelovanja, *poučavanje* i *podsjecanje*, jer On tako u naša srca unosi Isusovo evanđelje.

Duh Sveti prije svega podučava. On nam pomaže prevladati jednu prepreku koja se javlja u iskustvu vjere, a to je *udaljenost*. On nam pomaže prevladati prepreku udaljenosti u iskustvu vjere. Naime, može se pojaviti sumnja da između evanđelja i svakodnevnog života postoji velika udaljenost: Isus je živio prije dvije tisuće godina, bila su to druga vremena, druge prilike, te se, dakle, evanđelje čini nečim zastarjelim, čini se neprikladnim govoriti nama koji živimo u današnjem dobu s njegovim potrebama i problemima. I nama se nameće ovo pitanje: što evanđelje može reći u doba interneta i doba globalizacije? Kako njegova riječ može izvršiti utjecaj?

Možemo reći da je Duh Sveti „stručnjak“ za premošćivanje udaljenosti, On zna premostiti udaljenosti, uči nas kako ih prevladati. On je taj koji povezuje Isusovo učenje sa svakim vremenom i svakom osobom. S njim Kristove riječi nisu neko sjećanje, to ne: Kristove riječi po snazi Duha Svetoga postaju žive, postaju žive danas! Dà, Duh Sveti ih čini živima za nas: po Svetome pismu nam i danas progovara i upravlja nam korake. Duh Sveti se ne boji prolaska stoljećâ; štoviše,

vjernike čini pažljivima na probleme i događaje njihova vremena. Naime, Duh Sveti, kad poučava, aktualizira; održava vjeru uvijek mladom. Mi smo u opasnosti da od vjere učinimo muzejski izložak: to je opasnost! On, međutim, čini da ona bude ukorak s vremenom, suvremena, uvijek aktualna, vjera današnjice: to je ono što on čini, jer Duh Sveti se ne veže uz pojedino doba ili prolazne mode, nego u naše „danas“ donosi aktualitet Isusa, uskrslog i živog.

A na koji način Duh to čini? Tako da nam *doziva u pamet*, da nas podsjeća. Evo i drugog glagola, *sjećati se*. Što znači sjećati se (na tal. „ricordare“, *nap. pr.*)? *Sjećati se* znači *vraćati u srce*: Duh vraća evanđelje u naše srce. Biva isto ono što i s apostolima: mnogo su puta slušali Isusa, ali su malo toga razumjeli. I nama se isto događa. Ali od Pedesetnice nadalje, s Duhom Svetim, dozivaju u pamet i razumiju. Prihvataju njegove riječi kao da su upućene upravo njima i prelaze s izvanjske spoznaje, sa znanja stečenog učenjem, na živi, uvjereni, radosni odnos s Gospodinom. Duh je to koji to čini, koji pomaže prijeći s onoga o čemu se „čulo govoriti“ na osobno poznavanje Isusa, koji ulazi u srce. Tako Duh mijenja naš život; čini to da Isusove misli postaju naše misli. I to čini *dozivajući nam u pamet* njegove riječi, donoseći, danas, u naše srce Isusove Riječi.

Braćo i sestre, bez Duha koji nam doziva u pamet Isusa, vjera tone u zaborav. Vjera često postaje sjećanje bez spomena: spomen je, međutim, živ i živi spomen donosi Duha. A mi – pokušajmo se zapitati – jesmo li „zaboravni“ kršćani? Možda je dovoljno jedna protivština, jedna nevolja, jedna kriza pa da zaboravimo Isusovu ljubav i padnemo u sumnju i u naš strah? Jao! Pazimo da ne postanemo zaboravni kršćani. Lijek je taj da zazivamo Duha Svetoga. Činimo to često, posebno u važnim trenucima, prije teških odluka i u teškim situacijama. Uzmimo u ruke Evanđelje i zazovimo Duha. Možemo reći ovako: „Dođi, Duše Sveti, podsjećaj me na Isusa, prosvijetli mi srce!“ Lijepa je to molitva: „Dođi, Duše Sveti, podsjećaj me na Isusa, prosvijetli mi srce!“ Hoćemo li je izmoliti zajedno? „Dođi, Duše Sveti, podsjećaj me na Isusa, prosvijetli mi srce!“ Otvorimo, zatim, Evanđelje i polako pročitajmo kratki odlomak. I Duh Sveti će progovoriti našem životu.

Neka Djevica Marija, puna Duha Svetoga, ražari u nama želju da mu se molimo i da primimo Božju riječ.

Nakon Regina caeli

Draga braćo i sestre!

Slavimo svetkovina u kojoj Božji san o čovječanstvu postaje stvarnost: 50 dana nakon Uskrsa, narodi koji govore različitim jezicima susreću se i razumiju. Ali sada, stotinu dana od početka oružane agresije na Ukrajinu, čovječanstvo ponovno proživljava noćnu moru rata koji je negiranje Božjeg sna. Narodi koji se sukobljavaju, narodi koji se međusobno ubijaju, ljudi koji, umjesto da se

međusobno zblizavaju, bivaju tjerani iz svojih domova. I dok mahnitost razaranja i smrti bjesni i sukobi se rasplamsavaju, potičući eskalaciju koja je sve opasnija za sve, ponavljam apel vođama narodâ: molim vas ne vodite svijet u propast, molim vas! Molim vas ne vodite svijet u propast. Neka se pokrenu pravi pregovori, konkretni pregovori za prekid vatre i održivo rješenje. Neka se poslušâ očajnički vapaj ljudi koji pate – gledamo to svaki dan u medijima – neka se poštuje ljudski život, neka se zaustavi sablasno uništavanje gradova i sela posvuda. Molim vas, nastavimo moliti, nastavimo neumorno se zalagati za mir.

U Bejrutu su jučer 5. lipnja blaženima proglašena dvojica redovnika iz Reda manje braće kapucina: Leonard Melki i Toma Juraj Saleh, svećenici i mučenici, ubijeni iz mržnje prema vjeri u Turskoj, jedan 1915., a drugi 1917. godine. Ta dvojica libanonskih misionara u neprijateljskom su okruženju dali dokaz nepokolebljivoga pouzdanja u Boga i samoodricanja za druge. Neka njihov primjer ojača naše kršćansko svjedočanstvo. Bili su mladi, nisu imali ni 35 godina. Pljesak novim blaženicama!

Sa zadovoljstvom sam primio vijest da je primirje u Jemenu produljeno za još dva mjeseca. Nadam se da će taj znak nade biti još jedan korak prema završetku tog krvavog sukoba, koji je prouzročio jednu od najgorih humanitarnih kriza našeg doba. Molim vas, nemojmo zaboraviti misliti na djecu u Jemenu: zbog gladi, uništavanja, nedostatka obrazovanja, nedostatka svega. Mislimo na djecu!

Želim zajamčiti svoje molitve za žrtve klizištâ prouzročenih jakim kišama do kojih je došlo u brazilskoj pokrajini Recife.

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike! Pozdravljam članove udruge „Avvocatura in missione“, zatim članove Međunarodnog pokreta Pomirenje i pokreta „Ne“ nasilju, skupinu francuskih skauta „Saint Louis“, Družbu svetog Vinka Paulskog i bratstvo *Evangelii Gaudium*. Pozdravljam vjernike iz Piacenza d'Adigea, Coro di Castelfidarda, djecu iz Pollonea i iz Cassina de'Pecchija – još mi je u sjećanju moj posjet tim mjestima od prije mnogo godina – hodočasnike iz antunovskih svetišta iz Camposampiera i bicikliste iz Sarceda, a pozdravljam i djecu Bezgrešne.

Izražavam svoju blizinu ribarima. Sjetimo se ribara kojima, zbog poskupljenja goriva, izloženi opasnosti da budu primorani prestati sa svojom djelatnošću. Svoj pozdrav protežem na sve druge kategorije radnika koji su teško penalizirani posljedicama sukoba u Ukrajini.

Ja molim za vas, vi molite za mene. Svima želim ugodnu nedjelju. Dobar tek i doviđenja!